

श्रम्यन् ४ असकृत् ५ पुनःपुनः ६ वारंवारिण
७ अभीक्ष्णम् ८ प्रतिक्षणम् ९ इति शब्द-
रत्नावली ॥

पौनर्भवः, पुं, (पुनर्भूवोऽपत्यमिति । पुनर्भू +
“अनुव्यानन्त्यं विदादिभ्योऽञ्” ४ । १ ।
१०४ । इति अञ् ।) द्वादशविधपुत्तान्तर्गत-
पुत्तविशेषः । इति जटाधरः ॥ पुनर्भूपुत्त ।
स तु भर्तृपरित्यक्तविधवयोरन्येनोत्पादितः ।
तस्य लक्षणं यथा,—

“या पत्या वा परित्यक्ता विधवा वा स्वयच्छ्रया ।
उत्पादयेत् पुनर्भूत्वा स पौनर्भव उच्यते ॥”

इति मानवे । ६ । १७५ ॥

“येति । या भर्ता परित्यक्ता ऋतभर्तृका वा
स्वच्छ्रया अन्यस्य पुनर्भात्या भूत्वा वसुत्पादयेत्
स उत्पदादस्य पौनर्भवः पुत्त उच्यते ॥” इति
तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥ * ॥ भर्तृविशेषः ।
अक्षतयोन्मोर्भर्तृपरित्यक्तविधवयोः पौनर्भवेन
भर्ता सह विवाहविधिः एवं कौमारं प्रति-
सुत्तुष्ट्यान्वमाश्रित्यपुनरागतायास्तेन कौमा-
रेण भर्ता सह विवाहविधिर्यथा,—

“वा चेदक्षतयोनिः स्याद्वत्प्रत्यागतापि वा ।
पौनर्भवेन भर्ता सा पुनः संस्कारमर्हति ॥”

इति मानवे । ६ । १७६ ॥

“वा चेदिति । सा स्त्री यदाक्षतयोनिः सती
अन्यमाश्रयेत्तदा तेन पौनर्भवेन भर्ता पुनर्स्विवा-
हाख्यं संस्कारमर्हति । यद्वा कौमारं पतिसुत्त-
ुष्ट्यान्वमाश्रित्य पुनस्तमेव प्रत्यागता भवति
तदा तेन कौमारेण भर्ता पुनर्स्विवाहाख्यं
संस्कारमर्हति ॥” इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥ * ॥
कन्याविशेषि, स्त्री । सप्तविधपौनर्भवाः कन्या
वर्जनीयाः । यथा,—

“सप्त पौनर्भवाः कन्या वर्जनीयाः कुलाश्रमाः ।
वाचा दत्ता मनोदत्ता कृतकौतुकमङ्गला ॥
उदकस्पर्शिता या च या च पाण्डिच्छीतिका ।
अग्निं परिगता वा च पुनर्भूषभवा च या ।
इत्येताः काश्यपेनोक्ता दहन्ति कुलमश्रिवत् ॥
कृतकौतुकमङ्गला बहकङ्कणा । उदकस्पर्शिता
उदकपूर्णा दत्तेति रत्नाकरः ॥” इत्युद्वाह-
तत्त्वम् ॥

पौरं, स्त्री, (पुरे भवम् । पुर + “तत्र भवः” ४ ।
३ । ५३ । इत्यण् ।) रोहिषष्टणम् । इत्यमरः ।
२ । ४ । १६६ ॥ रामकपूर इति ख्यातम् ॥
(अस्य पर्यायो यथा,—

“कतृणं रौहिषं देवजग्धं सौगन्धिकन्तथा ।
भूतीकं आसपौरं च श्यामकं घृमगन्धिकम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

पुरोद्भूते, त्रि । इति मेदिनी । (यथा, रघुः । ६ । ५३ ।
“इति समगुणयोगप्रतीत्यस्तत्र पौराः

अवणकटु नृपाणामेकवाक्यं विवदुः ॥”

पुं, पुरराजपुत्रः । यथा, ऋग्वेदे । ८ । ३ । १२ ।

“श्रग्भी नो अस्य बह पौरमाविध धिय इन्द्र
सिवासतः ॥”

पूरः पूरक एव । स्वार्थे अण् । उदरपूरके,
त्रि । यथा, तत्रैव । २ । ११ । ११ ।

“पृथन्तस्ते कुचो बह्वयन्त्वित्या सुतः पौर इन्द्र-
माव ॥”

पौरकः, पुं, (पौर इव कायतीति । कै + कः ।)
दृष्टवाह्योपवनम् । यथा,—

“निष्कुटस्तु गृहाराभो वाह्यारामस्तु पौरकः ॥”
इति हेमचन्द्रः । ४ । २७८ ॥

पौरवः, पुं, (पुरोरपत्यमिति । पुर + अण् ।)
पुरवंशः । यथा,—

“इहोस्तु तनया भोजा अनोस्तु स्वेच्छजातयः ।
पुरोस्तु पौरवो वंशो यत्र जातोऽसि पाधिर्व ॥”

इति मातृस्ये ३४ अध्यायः ॥

(देशविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५८ । ५२ ।
“त्रिनेत्राः पौरवास्त्रैव गन्धर्वाश्च द्विजोत्तम ।।

पूर्वोत्तरान्तु क्रूमस्य पादमेते समाश्रिताः ॥”
पुरवंशीये, त्रि । (यथा, शुकुन्तलायां प्रथमे
अङ्के ।

“कः पौरवे वसुमतीं शासति शासितरि
दुर्विनीतानाम् ।

अयमाचरत्वाविनयं सुग्राह्यु तपस्विकन्यकासु ॥”
पौरस्यः, त्रि, (पुरो भवः । पुरस् + “दक्षिणा-
पश्चात्पुरसस्यक्” ४ । २ । ६८ । इति
त्यक् ।) प्रथमः । इत्यमरः । ३ । १ । ८० ॥

(पूर्वदिग्भवः । यथा, रघुः । ४ । ३४ ।
“पौरस्यानेवमाक्रामन् तान् तान् जनपदान्
जयी ॥”)

पौराणिकः, त्रि, (पुराणमधीते वेद वा । पुराण +
“आख्यानार्थाधिकेतिहासपुराणेभ्यश्च” ४ ।
२ । ६० । इत्यस्य वार्तिकोक्ता टक् ।)

पुराणवेत्ता । इति सिद्धान्तकौमुदी । (यथा,
महाभारते । १ । ४ । १ । “लोमहर्षेणपुत्र
उग्रश्रवाः सौतिः पौराणिको शौनकस्य कुलपते-
र्द्वादशवार्धिके सत्रे ऋधीनभ्यागतासुपतस्ये ॥”
यथा च भागवते । १२ । ७ । ५ ।

“त्रय्यारणिः कश्यपश्च सावर्धिरक्षत्रव्रजः ।
वैशम्पायनहारीतौ षड्वै पौराणिका इमे ॥”)

पौरुषं, स्त्री, (पुरुष + अण् ।) पुरुषस्य भावः ।
पुरुषस्य कर्म । पुरुषस्य तेजः । इति मेदिनी ॥

“स्त्रीवा हि देवमेवैकं प्रशंसन्ति न पौरुषम् ।
देवं पुरुषकारेण व्रन्ति शूराः सदोदमाः ॥”
इत्यभिपुराणम् ॥

“उद्योगिनं पुरुषसिंहसुपैति जन्धी-
र्देवेन देयमिति कापुरुषा वदन्ति ।
देवं निहत्य क्रुश पौरुषमात्मशत्र्या
यन्ने कृते यदि न सिध्यति कोऽत्र दोषः ॥”
इति हितोपदेशः ॥

पौरुषं, त्रि, (पुरुष + अण् ।) ऊर्ध्ववस्तुतदो-
पाण्डुरमाद्यम् । पुरुषपरिमाणम् । इत्यमरः ।
३ । ३ । २२२ ॥ (पुरुषवाह्यः । यथा, मनुः ।
८ । ३०४ ।

“पयं यानं तरे हाप्यं पौरुषोऽर्द्धपयं तरे ॥”

पौरुषेयः, पुं, (पुरुष + “सर्वं पुरुषाभ्यां षट्पौ ।”
५ । १ । १० । इत्यत्र “पुरुषादध्विकारसम्ब-
तेन कृतेषु” एवर्थेऽङ् ।) सम्बद्धः । (यथा,
माघः । २ । ४ ।

“एकाकिनोरपि परितः पौरुषेयवृता इव ॥”)
वधः । पुरुषस्य पदान्तरम् । इति मेदिनी ॥

पौरुषेयः, त्रि, (पुरुष + टण् ।) पुरुषकृतः ।
पुरुषविकारः । इति मेदिनी ॥ (पुरुषसम्ब-
न्धिनि । यथा, ऋग्वेदे । १० । ८७ । १६ ।

“यः पौरुषेयश्च क्रविषा समं क्ते ॥”)
पौरोगवः, पुं, स्त्री, (पुरोऽग्ने गौर्नेचं यस्मिन् ।
पुरोऽगुः । ततः प्रज्ञादब्ध् ।) पाकप्रालाध्यक्षः ।
इत्यमरः । १ । ६ । २७ । (यथा, हरिवंशे । १२४ । ५८ ।

“वृक्षाभसौवर्षेणपुक्रपूर्वाण्
पौरोगवोक्तानुपजहुरेषाम् ॥”)

पौरोडाशः, पुं, (पुरोडाश एव । प्रज्ञादब्ध् ।)
पुरोडाशः । पुरोडाशसदृशचरितो मन्त्रः । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥

पौरोडाशिकः, पुं, (पुरोडाशसदृशचरितो मन्त्रः
पुरोडाशः स एव पौरोडाशः । तस्य आख्यान-
स्तत्र भवो वा । “पौरोडाश-पुरोडाशात्
ङ्” ४ । ३ । ७० । इति ङ् ।) पुरो-
डाशिकः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

पौरुषमासः, पुं, (पौरुषमासां भवः । पौरुषमासो +
“सन्धिवेलादृतुनञ्चन्भ्योऽण्” ४ । ३ । १६ ।
इत्यण् ।) यागविशेषः । इत्यमरः । २ । ७ ।
४८ ॥ (यथा, मनुः । ४ । २५ ।

“दर्शनं चाहंभावात्ने पौरुषमासेन चैव हि ॥”)
तथा हि । अमावस्यायां अमावस्याया यजेत
पौरुषमासां पौरुषमास्या यजेत इति श्रुति-
विहितदर्शपौरुषमासयागयोः कर्मस्वरूपपञ्चाप-
कयोरुत्पत्तिश्रुतौः समाभनन्ति । यथा ।
आग्नेयाष्टाकपालोऽमावस्यायां पौरुषमास्याचा-
श्रुतो भवति । उपांशुयाजमन्तरायजति ताभ्या-
मेवाग्नीसोमीयमेकादशकपालं पौरुषमास्या-
मेव प्रायच्छत् ऐन्दं दधि भवत्यमावास्याया-
मैन्द्रं पदो भवत्यमावास्यायामिति । ताभ्या-
माग्नेयाष्टाकपालोपांशुयाजाभ्याम् । तेन आग्ने-
याष्टाकपालोपांशुयाजाग्नीसोमीयैकादशकपा-
लाक्ष्यः पौरुषमास्याम् । आग्नेयाष्टाकपा-
लेन्द्रधियागैन्द्रपयोयागाक्षयोऽमावास्याया-
मित्यर्थः । आसु श्रुतिषु अमावास्यापौरुषमासो-
पदानि प्रतिपत्तुचिततदुभयपराभि । तत्र
पूर्वयोर्वागारम्भः प्रतिपदोर्यागः । तथा च हे-
ह्वे वै पौरुषमासौ हे अमावास्ये तस्मात् प्रति-
पद्युपवसन् यजेतापुरेदुरिति श्रुतिः । अस्वार्थः ।
यावन्नीविकर्षोर्द्दर्शपौरुषमासयोः प्रकृतभूतयो
बिंहितभूतौ दर्शपौरुषमासौ कौष्ठापायिनासव-
नीयौ पञ्चदशैर्कर्षयौ ॥” इति मन्त्रमासतत्त्वम् ॥

पौरुषमासौ, स्त्री, (पूर्वो मासोऽस्य वर्धते इति ।
पूर्वमासादङ् वक्तव्य इत्यङ् । ततो ङीष् ।)
पौरुषमा । इत्यमरः । १ । ४ । ७ ।